



---

Τύποις: Τυπογραφεία Ι.Γ. Κασουλίδης & Υίός Λτδ



ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΙΚΗ  
ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ  
ΕΠΙ ΤΗ ΕΟΡΤΗ  
ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΩΝ

- 2009 -



† **ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ,**  
ἐλέω Θεοῦ, Ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ἰουστινιανῆς  
καί πάσης Κύπρου,

Παντί τῷ Χριστεπωνύμῳ Πληρώματι τῆς Ἀγιωτάτης Ἀποστολικῆς  
Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου,

Χάρις ὑμῖν καί εἰρήνη ἀπό τοῦ ἐν Βηθλεέμ τεχθέντος Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ.

Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

«Παράδοξον μυστήριον οἰκονομεῖται σήμερον! Καινοτομοῦνται φύσεις, καί Θεός ἄνθρωπος γίνεται».

Δέν μᾶς εἶναι εὐκόλο νά συλλάβουμε σέ ὅλες τίς διαστάσεις του τό γεγονός τῆς γέννησης τοῦ Χριστοῦ στή γῆ. Εἶναι «μυστήριον μέγα», ἀπροσπέλαστο στή λογική μας, ξένο πρός τίς ἐμπειρίες μας. Τό ζοῦμε ὡς ἀποκάλυψη τοῦ Θεοῦ καί ὡς ἱστορία, πού τήν παρακολουθοῦμε, χωρίς νά μπορούμε νά τήν ἐρμηνεύσουμε.

Μέσα στή νύκτα τῆς οἰκουμενικῆς ἀπελπισίας, ὁ Χριστός «λύχνον ἤψε τήν ἑαυτοῦ σάρκα» καί ἔγινε φῶς καί ζωή τοῦ κόσμου. «Ἐπιδημεῖ δι' ἑαυτοῦ πρός τοὺς ἀποδήμους τῆς αὐτοῦ χάριτος». Ἐγκαινιάζει μία ἄμεση ἐπαφή μαζί μας, γιά νά βροῦμε καί ἐμεῖς τή δυνατότητα νά συνδεθοῦμε καί πάλι μαζί Του.

Ἄγγελοι, Ποιμένες καί Μάγοι, ἀντιπρόσωποι τριῶν διαφορετικῶν κόσμων -οἱ μὲν οὐράνια λειτουργικά πνεύματα, οἱ δέ λάτρες τοῦ ἑνός ἀληθινοῦ Θεοῦ καί οἱ ἄλλοι ἄρχοντες ἐθνῶν καί ἐκπρόσωποι τῆς τότε διανοήσεως- φτάνουν, κατὰ τρεῖς διαφορετικούς τρόπους καί ἀπό διαφορετικές κατευθύνσεις, γιά κατόπτευση τοῦ μεγάλου μυστηρίου.

«Διερχόμενοι καί ἡμεῖς ἕως Βηθλεέμ», βλέπουμε τόν ἄχρονο καί ἀθεώρητο νά εἰσέρχεται στίς συντεταγμένες τῆς φθορᾶς -στό χρόνο καί στό χῶρο- καί ἀξιολογοῦμε «τῆς σωτηρίας ἡμῶν τό κεφάλαιον».

Μέσα στό θόρυβο τῶν κοσμικῶν ἐορτασμῶν τῆς σημερινῆς κοινωνίας, τά Χριστούγεννα γίνονται γιά πολλούς ὑπόθεση οἰκονομικῶν διαστάσεων, ἢ καταναλωτικῆς βουλιμίας, ἢ συνιστοῦν, ἀπλῶς, μία ἀνάπαυλα στήν καθημερινότητα. Γιά τήν Ἐκκλησία, ὅμως, καί τά πιστά τέκνα της, τά Χριστούγεννα εἶναι ἄλλου ἐπιπέδου ὑπόθεση. «Τοῦτό ἐστιν ἡμῖν ἡ πανήγυρις», διακηρύττει ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Θεολόγος, «τοῦτο ἐορτάζομεν σήμερον, ἐπιδημίαν Θεοῦ πρός ἀνθρώπους, ἵνα πρός Θεόν ἐνδημήσωμεν». Μόνο ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ μπορούσε νά προσφέρει τήν υἰοθεσία στόν ἄνθρωπο. «Ἐκ τοῦ πληρώματος αὐτοῦ ἡμεῖς πάντες ἐλάβομεν καί χάριν ἀντί χάριτος» (Ἰω. α',16).

Ἡ ἐνανθρώπηση τοῦ Θεοῦ ἐπέφερε ριζική ἀλλαγὴ τῆς ἐνόρασης τοῦ κόσμου ἀπό τόν ἄνθρωπο καί ἐπηρέασε τίς ἀνθρώπινες προσπάθειες σέ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς ζωῆς: Ἐξαφάνισε δεισιδαιμονίες. Ἐδωσε ὦθηση στίς ἐπιστῆμες. Ἀνέδειξε τίς δυνατότητες τῆς ἀνθρώπινης φύσης. Τόνισε τήν ἰσότητα ὅλων τῶν ἀνθρώπων. Πρόσφερε τή δυνατότητα τῆς οἰκείωσης τῆς πνευματικῆς εἰρήνης ἀπό τοὺς ἀνθρώπους.

Ἡ σάρκωση τοῦ Θεοῦ ἀνέτρεψε τήν ἀντίληψη ὅτι ἡ Ἱστορία ἐπαναλαμβάνεται. Μπορεῖ τοῦτο νά συμβαίνει σέ κάποια ἐπουσιώδη. Μέσα στή ροή τῶν αἰώνων, ἡ γέννηση τοῦ Χριστοῦ δέν ἔχει παρόμοιο προηγούμενό της, οὔτε καί θά ἔχει τέτοιο στό μέλλον. Εἶναι «τό μόνον καινόν ὑπό τόν ἥλιον». Ἡ εἴσοδος τοῦ Θεοῦ στόν κόσμο καθόρισε στόχο στήν Ἱστορία, ἡ ὁποία πορεύεται πρός τά ἐμπρός, μέχρις ὅτου «τά πάντα ἀνακεφαλαιωθῇ ἐν τῷ Χριστῷ» (πρβλ. Ἐφ. α',10).

Τά Χριστούγεννα, ἐπομένως, δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα μεγάλο γεγονός, πού χάνεται στά βάθη τῶν αἰώνων. Εἶναι ἡ «εὐδοκία» τοῦ Θεοῦ γιά τόν ἄνθρωπο κάθε ἐποχῆς. Εἶναι ἡ ἐγγύηση γιά τήν ἐκπλήρωση ὅλων τῶν θεϊκῶν ὑποσχέσεων. Γι' αὐτό καί «τά σύμπαντα σήμερον χαρᾶς πληροῦνται».

## Τέκνα ἐν Κυρίῳ ἀγαπητά,

Παρά τή δισχιλιόχρονη ἱστορία τοῦ Χριστιανισμοῦ, τά μηνύματα τῆς Ἁγίας Νύκτας τῶν Χριστουγέννων δέν βρῆκαν ἀκόμη ἐφαρμογή. Ἀξίες καί ἰδανικά καταπατοῦνται καί σήμερα. Ἡ ἀλήθεια κακοποιεῖται. Ἡ δικαιοσύνη τραυματίζεται. Ἡ ἐλευθερία καταργεῖται γιά τούς μικρούς καί ἀδύναμους. Ἡ εἰρήνη, ἀντί νά ἐπιδιώκεται, καταδιώκεται.

Τό βαρὺ κλίμα, ἀπό τίς πιό πάνω διαπιστώσεις, ἐπιτείνεται στήν Κύπρο, ἀπό τήν ἐπικίνδυνη πορεία τοῦ ἐθνικοῦ μας θέματος. Εἶναι κοινή πεποίθηση, τόν τελευταῖο καιρό, ὅτι ἐπίκειται ὑποβολή σχεδίου λύσης ἐντός τῶν προσεχῶν ὀλίγων μηνῶν. Καί ἀφήνεται ἀπό διάφορες κατευθύνσεις νά νοηθεῖ ὅτι τό σχέδιο θά εἶναι χειρότερο ἀπό τό σχέδιο Ἄνάν, τό ὁποῖο, ὀρθῶς ἐνεργώντας ὁ Κυπριακός Ἑλληνισμός, ἀπέρριψε.

Ἐχουμε τή γνώμη πῶς ἓνα σχέδιο, πού δέν θά προνοεῖ γιά μία δίκαιη, βιώσιμη καί λειτουργική λύση τοῦ Κυπριακοῦ, δέν θά πρέπει νά ἀχθεῖ μπροστά στό λαό. Ὁ λαός θά τό ἀπορρίψει καί θά ἐπωμισθεῖ τίς εὐθύνες, χωρίς νά φταίει, ἡ δική μας πλευρά. Ἐάν, παρ' ὅλ' αὐτά, ἓνα τέτοιο σχέδιο ἀχθεῖ ἐνώπιόν μας, θά πρέπει νά τό ἀπορρίψουμε, γιατί τυχόν ἀποδοχή του θά γινόταν πηγή νέων δεινῶν γιά τό λαό μας καί θά ὀδηγοῦσε στήν ὀριστική τουρκοποίηση τῆς νήσου μας.

Ἐάν ἡ λύση, πού θά μᾶς προταθεῖ, θά εἶναι χειρότερη ἀπό τήν ὑφιστάμενη κατάσταση, τότε θά πρέπει νά ἀντέξουμε ἀκόμη. Ὅχι γιατί ἡ ὑφιστάμενη κατάσταση δέν ἐμπεριέχει κινδύνους, ἀπό τόν συνεχιζόμενο ἐποικισμό καί τήν παγίωση τῶν τετελεσμένων, ἀλλά γιατί ἀποδοχή μιᾶς χειρότερης λύσης δέν θά ἀπομάκρυνε τούς κινδύνους αὐτούς. Τοῦναντίον, θά τούς παρεῖχε κάλυψη, θά νομιμοποιῶσε τά τετελεσμένα καί, τό χειρότερο, δέν θά ἦταν ποτέ ἀναστρέψιμη καί θά μᾶς ὀδηγοῦσε στόν ἀφανισμό.

Καλούμαστε ὅλοι ὅπως κατανοήσουμε τήν κρισιμότητα τῶν καιρῶν καί τίς μεθοδεύσεις τῆς Τουρκίας. Ἡ Τουρκία χρησιμοποιεῖ τίς συνομιλίες ὡς μέσο ἐξαπάτησης τῆς Εὐρώπης καί ὀλόκληρου τοῦ κόσμου, μέ ἀπώτερο στόχο τήν προώθηση τῶν σχεδίων της, πού εἶναι πλέον ξεκάθαρα καί συνίστανται στήν τουρκοποίηση τῆς Κύπρου. Ὁφείλουμε νά ἀλλάξουμε πορεία πλεύσης. Οἱ ὑποχρήσεις δέν ὀδηγοῦν σέ κανένα συμβιβασμό. Δώσαμε στό 18% τοῦ πληθυσμοῦ τήν ἐκ περιτροπῆς προεδρία, δεκτήκαμε παραμονή ἐποίκων, κάναμε ἐκπτώσεις στά δικαιώματά μας, χωρίς τήν παραμικρή ἀνταπόκριση ἀπό τήν κατοχική δύναμη. Δέν μᾶς μένει παρά ἡ ἐπανατοποθέτηση τοῦ προβλήματός μας ὡς προβλήματος εἰσβολῆς καί κατοχῆς καί ἡ ἐπιδίωξη καί γιά τό λαό μας ὅλων τῶν δικαιωμάτων, πού ἀπολαμβάνουν οἱ ἄλλοι Εὐρωπαῖοι. Εἶναι ὁ μόνος τρόπος, ὥστε καί τήν ἐθνική μας ἀξιοπρέπεια νά περισώσουμε, ἀλλά καί τήν παραμονή μας στή γῆ τῶν πατέρων μας νά διασφαλίσουμε.

Μέ αὐτές τίς σκέψεις, ἀλλά καί μέ τήν πεποίθηση ὅτι «μεθ' ἡμῶν ὁ Θεός», εὐχόμεστε σέ ὅλους, ἰδιαίτερα στούς ἐμπερίστατους, στούς πρόσφυγες, στούς ἐγκλωβισμένους καί στούς συγγενεῖς τῶν ἀγνοουμένων, ὑπομονή καί ἐγκαρτέρηση. Ἐχουμε τήν πεποίθηση ὅτι τό δίκαιο στό τέλος θά κατισχύσει, γιατί καί ὁ Θεός «δικαιοσύνας ἠγάπησε». Φτάνει ἐμεῖς νά μὴν ὀλιγωρήσουμε καί νά μὴν ἀποκάμουμε ἀπό τό μακροχρόνιο τοῦ ἀγώνα. Εἶθε τό ἀνατέλλον νέο ἔτος 2010 νά εἶναι τό ἔτος ἀπελευθέρωσης τῆς πατρίδας μας.

Διάπυρος πρὸς Κύριον εὐχέτης

*Γὸ Κύπρου Χριστογεννα*

Ἰερά Ἀρχιεπισκοπή Κύπρου,  
Χριστούγεννα 2009.

ΣΗΜ.: - Οἱ Ἐφημέριοι καθίστανται ὑπεύθυνοι γιά τήν ἀνάγνωση τῆς ἀνά χεῖρας Ἐγκυκλίου μας κατὰ τή θεία Λειτουργία τῆς ἑορτῆς τῶν Χριστουγέννων.